

Nyt fra **ASSISI-KREDSSEN**

Sept 2006

nr. 52

Billede af Frans
Klosteret i Greccio

INDHOLD:

Hilsen fra broder Theodor	<i>side 3</i>
Oplevelse på La Verna	<i>side 4</i>
Assisi-turen juni	<i>side 8</i>
Bag klosterets mure	<i>side 10</i>
Efterårsmøde	<i>side 12</i>
Frans og Wikipedia	<i>side 12</i>
Adresser	<i>side 16</i>

ASSISI-KREDS DATOER

30. september - 7. oktober:
Rejse til Assisi

18. november: Efterårsmøde

24. februar 2007:
Generalforsamling og årsmøde

Kontingent 2006

– Ja, du læste rigtigt: Der er i skrivende stund 87 af kredsens medlemmer, der skylder kontingent for 2006 – eller måske længere tilbage.

Hvis du i dette blad finder et girokort, er det fordi, DU / I er i restance.

Kontingentet er for 2006 kr 100 pr person.

Så vær venlig at betale, så vi slipper for at slette dig som medlem.

*”Lovet være du, Herre, for vor Søster den legemlige Død,
Som ingen levende kan undfly.
Vé dem, der døer i dødssynd.
Salige de, som har virket din allerhelligste vilje,
Thi dem kan den anden Død ikke gøre noget Ondt.”*

Kære søstre og brødre i Herren!

Dette sidste vers i den hellige Frans solsang, skrev han lige inden han skulle dø. Han døde jo natten mellem den 3. og 4. oktober 1226 i Santa Maria delgi Angeli lige uden for Assisi. Mange af jer fra Assisi-Kredsen har oplevet den store festdag, som bliver holdt den 4. oktober. Det er en festdag, som ikke kun gælder for os franciskanere, men er en festdag for alle mennesker over hele verden.

Den hellige Frans er en helgen, som oftest kaldes for en ”bourn esempio”. Han har vist os vejen til at følge i Jesus Kristus fodspor på en måde, hvor også vi almindelige mennesker kan blive en del af den vej den hellige Frans selv gik.

Men i den franciskanske familie over hele verden, holder også en anden fest, som er en meget vigtig del af den hellige Frans ånd, den kalder vi for ”Transitus”. Den fejres dagen før selve dødsdagen. Den fejres den 3. oktober om aftenen. Transitus betyder ”overgang” fra det levende liv til den hinsidighed, som betyder at frigøre sig fra den fysiske bundethed.

Lige inden den hellige Frans døde, bad han højt liggende på det nøgne gulv: ”Jeg råber til dig Herre! Jeg siger, du er min tilflugt, min del i de levendes land”.

De sidste ord fra hans mund er: ”Før min sjæl ud af fængslet så jeg kan love dit navn. Mig venter de retfærdige, de venter at du skænker mig en evig løn”.

Efter de ord blev det helt stille og mørkt, den hellige Frans læber havde lukket sig for evigt. Legenden fortæller videre, da den hellige Frans var død, hørtes der en kvinden omkring den lille hytte i Portiuncula, det var Frans’ gode venner, lærkerne, der bragte ham det sidste farvel.

*Pace e bene
broder Theodor*

En oplevelse på La Verna fra år 2002

af Else Marie Dybdal

Jeg har den 16 og 17 september haft en af de betydningsfuldeste religiøse oplevelse i mit liv – som jeg aldrig vil glemme

Hvor skal jeg begynde?

Jo, jeg sidder her på La Verna bjerget i det hjørne af Piazza Quarante, lige der hvor jeg for 5 år siden også var der og tænkte: her er mit hjørne og her vil jeg engang sidde og skrive og bo på La Verna.

Nu vil jeg beskrive nuet – her den 17. september:

Det formelig vrimler med glade unge –

gamle – mænd – kvinder – præster – munke og nonner – det er som enheden er begyndt og jeg sidder i mit La Verna hjørne og bare drikker det hele ind med hjertet.

I går aftes ankom jeg til det dejlige pensionat, der ligger ved La Vernas fod, Pastor Angelicus.

Jeg kom fra Assisi – og kørte i bus gennem det skønne Chianti-land, Toscana – jeg så de skønne blå bjerge de grønne vinmarker – blomster de gamle smukke palazzo'er .

Så kom vi til Bibbiena – og jeg huskede Giovanni's (Johannes Jørgensens) beskrivelse af byen.

Så kom der en blå bus, og vi kørte videre og igen huskede jeg alle bynavnene fra Giovanni's bøger – La Verna så jeg pludselig – og det blev ødere og ødere - og pludselig dukkede herberget op – Pastor Angelicus - jeg steg ud – og der stod jeg så out in the middle of nowhere – med mine kufferter og Frans i hjertet og jeg slæbte af sted med mine pakkenelliker.

Da jeg kom inden døre lød det som om hele Italiens samlede husmoderforeninger var samlede – Huset var fyldt med de dejligste bredhoftede og -barmede italienske mammaer fra Napoli – deres mænd havde sat sig i stråstolene og sad og så lige ud .

En dejlig kvinde kom og tog imod mig –

på mit gebrokkne italienske fik jeg fortalt, hvem jeg var og så smilede hun over det hele: Oh - Elsa Maria - si - si - danese - og så blev jeg installeret på "2 piano - altså 2. sal - og jeg som nærmest ikke orkede at flytte fødderne - men Gud var med mig: der var elevator (der duede). Jeg fik det sødeste værelse, og så skulle jeg have aftensmad - jeg var så sulten.

Og så kom der mad - de bar den ene skønne ret efter den anden ind - og vin ad libitum.

Og de napolitanske mammaer overdøvede hinanden, og ved bordet ved siden af sad en gammel og - jeg siger jer - nusset pater.

Hans præsteskjorte var af en ubestemme-

lig farve - "hundehalsbåndet" hang og han satte brillerne skævt ned over ansigtet - når han skulle spise - og nogle gange glemte han at flytte dem så hans gaffel med mad ramlede ind i brillerne.

Jeg var vild med ham - han havde en kollega med og han så lige så mærkelig ud.

Nå, det var jo i nat, det skete, at vores Frans blev stigmatiseret - men jeg var lige ved at give op - dette at skulle gå op på bjerget var næsten for meget - kunne jeg ikke vente til morgen, da var der jo også messe, men igen blev der bestemt fra oven: Gud sendte mig en af de napolitanske mamaer, og hun sagde: Du kan da køre med os op, vi er i bus! - og jeg

drønedede op og tog varmt tøj på - for der er koldt på La Verna.

Så kørte vi; det var mørkt, men så stjerneklart, som det kun kan være det i Italien - vi havde lommelygter med - og så stod vi da oppe på bjerget og ventede på de unge, som ville komme i procession fra Bibbiena - de ville komme syngende op ad bjerget med San Damiano-korset foran sig og synge om denne nat, hvor Frans modtog Kristi hellige vunder fra dens seks vingede engel - de ville komme med fakler og lys i hænderne .

Vi ventede længe, og hvor vi frøs! - men til sidst gik vi ind i den store vidunderlige kirke, og en franciskansk kantor øvede med os, og det store orgel brusede.

Jeg var meget bevæget og mindedes, hvad jeg havde læst i Giovannis (Johs. Jørgensens) og i Pietros (Peter Schindlers) bøger.

Endelig gik dørene op, og ind kom de unge med korset højt hævet foran og derefter ca. 30 præster i hvidt og guld, og den præst, der skulle celebrere messen gik imellem dem.

Foran præsterne gik den yngste munk med processionskorset.

Orglet med de hundreder af stemmer brusede, vi sang, så taget løftede sig -: I nat - i denne hellige nat satte Gud Jesu sårmærker på sin tro tjener Sct. Franciscus.

La Vernas vidunderlige malmfyldte kirkeklokker bimlede og bamlede - det var herligt.

Kirken var stuvende fuld.

Så er der sakristanen - jeg kender ham fra tidligere. Han styrer det hele, han er som en politibetjent, der er intet der undgår hans skarpe blik.

Gudstjenesten er i gang:

Først bekender vi for hinanden og for Gud, at vi har syndet, vi får syndsforladelse - lysene på det store alter bliver tændt og vi synger Gloria.

Første og anden læsning og så kommer Halleluja og igen må jeg knibe en tåre - for melodien de synger på en af de melodier som jeg elsker - hør nu - det er melodien fra Bolettes brudfærd (ja du læser rigtigt) - "der var engang jeg elskede en", sang Bodil Ipsen, og lige netop den melodi bruser nu med halleluja - du kan selv prøve at nynne. Sven Gyldmark må have været på La Verna!

Præsten læser evangelieteksten - og vi hører også om, at i denne nat modtog Frans Kristi hellige sårmærker.

Præsten taler om, dengang Frans var syg og bange, og da skrev han en ny sang.

Han prædiker om kærlighed i den franciskanske ånd - og vi bliver svøbt ind i denne ånd derinde i kirken.

Så gjalder credo - Jeg tror - jeg tror - jeg tror, og jeg forventer de døde opstandelse .

Vi mindes igen denne nat i bøn og tanker - og vi ved, at derovre, hvortil vi vil gå i procession, er der bygget et lille kapel, og der nede på gulvet er det sted, hvor det skete - og derinde har Johannes Jørgensen fungeret som messedreng, da pater Peter Schindler læste messe for mange, mange år siden.

Alting herinde i den store kirke er fyldt med ånd og kærlighed – og vi giver hinanden hånd og ønsker pax et bonum.

Nadveren indstiftes: Jesus tog i den nat, da han blev forrådt, brød og vin. Da nadveren er indstiftet, lyder der fra 1500 struber : sanctus, sanctus – hosanna –; jeg jubelsynger med.

Ca. 10 præster går rundt og giver os hostien .

Så falder ALLE på knæ – mange direkte på gulvet, og vi synger og synger fader-vor på så mange forskellige sprog.

Velsignelsen bliver lyst med et helligt relikvie ved korstegnelsen – og vi synger Frans' sang til al skabningen – og processionen går ud.

I morgen vil vi gå til kapellet alle sammen og synge Litaniet: Ora pro nobis.

Men nu er vi inde i kirken, og orglet spiller og vi er sammen – katolikker og protestanter – vi er det hellige samfund – og vi går ud i natten – og mange af os bliver på bjerget.

Jeg bliver efter et par timer hentet af min søde napolitanske mamma og sikkert bragt ned til Pastor Angelicus – og buona notte! og jeg sover som en sten og vågner udhvilet næste dag .

Efter morgenmad er der kun at pakke ranselen med lidt brød og ost og vand – og så op på La Verna - og jeg går ad den gamle vej igennem Beccia op til den gamle indgang - med den runde port hvor på der står: der gives intet mere helligt bjerg i verden.

Kl. er 9.30 – folk begynder at samle sig –

klokkerne bimler og kl. 11 gentages nattens hændelser .

Og så vandrede vi i procession til stigmat-kapellet – og jeg kom ned på knæ på dette hellige sted og bad for alle.

Og her i mit hjørne på La Verna er der fred – og jeg ved, at her er der helligt at være – de unge er ved at vandre nedad bjerget eller op og få lidt at spise - freden sænker sig – mit hjerte er så roligt .

Her skal jeg så være i de næste 10 dage - og hvad jeg oplevede, det må I høre om en anden gang.

Mange kærlige hilsner fra
Sognepræst Else Marie Dybdal
pax et bonum.

Assisi-turen 24. juni – 1. juli 2006

af Bente Johansen

Da det er min fornemmelse, at mange af bladets læsere selv har været på turen – nogle endda flere gange – og da den tidligere tur så fint er beskrevet i det tidligere nummer, vil jeg ikke komme med en opremsning af alle de smukke kirker og klostre, vi så, men hellere prøve at beskrive mit indtryk af hele turen – det, der står tilbage, efter at jeg har ”fordøjet” rejsen.

For mig, der så at sige er opvokset i vor danske protestantiske folkekirke og også

har mit arbejde i den, var det overvældende at opleve den katolske kirke med dens lys, storhed, pragt, højtid, stilhed og en form for feststemning i lovsangen, som jeg ganske vist ikke forstod, men nød i fulde drag alligevel. Jeg har aldrig tidligere ”vovet” mig i en katolsk kirke, ikke af skræk for katolicismen, men snarere en nervøsitet for at støde an ved at være aldeles uvidende om ”skik og brug”. Nu er jeg så blevet klar over, at det udmærket går an.

Hele turen var én lang række af oplevelser, den italienske natur er jo storslået, arkitekturen spændende – fantastisk hvordan man har forstået at få natur og arkitektur til at klæde hinanden.

Vor indlogering hos søstrene i Casa "Madonna della Pace" var endnu et højdepunkt. Søstrene er hjertevarme, så man fik det indtryk af at være ikke bare velkommen men også vedkommende, og det var rigtig dejligt, at de tog sig tid til at være sammen med os en aften.

Søstrenes morgenandagt var en dejlig begyndelse på dagen, og var man lidt sent på færde, kunne man få udbytte af at sidde udenfor på trappen og nyde deres smukke sang. Men syvsoverne havde også en chance, for efter morgenmaden var vores "egen" morgensang en god start. Det må have været en almindelig opfattelse, for jeg tror, de fleste af os mødte op hver dag.

Dagene gik med det ene indtryk efter det andet, så mange, at jeg de første dage syntes, at vi måtte have været der meget længe, men de sidste gik med ilfart. Jeg glemmer ikke de mange fantastisk smukke kirker og klostre, men det dybeste indtryk på mig gjorde nok gudstjenesten i og senere besøget i San Francesco Basilikaen. Den er overvældende med sine kunstværker og storhed og den ånd, der svæver. Man føler næsten bogstaveligt Den hellig Frans her, hvor han også er begravet. I det hele taget var det helt specielt at opholde sig på de steder, hvor Frans, der har haft en så gennemgribende indflydelse på eftertiden, har færdedes.

Slående var også kontrasten mellem den mægtige og prægtige San Francesco Basilika og den lille beskedne San Damiano kirke, hvor der nu hænger en kopi af det krucifix, der siges at have budt Frans: "Genopbyg min kirke". Originalen hænger Santa Chiara.

Disse linier er altså ikke en rejsebeskrivelse, men bare lidt om noget af det, der blev mit udbytte af turen – takket være dels en fremragende planlægning og ledelse af rejsen og dels rejseselskabet, som det var en fornøjelse at være sammen med.

De bedste hilsner og tak til ledertriumviratet og hele rejseholdet fra Bente.

P.S: Jeg glæder mig til næste gang og håber at have lært bare en lille smule italiensk inden da.

Christina Plum fortæller:

En dag bag murene

Endelig skete det. Lige siden første gang jeg kom til Assisi med Assisi-Kredsen har min nysgerrighed pirret mig. Hvad er der med disse søstre, hvad laver de bag muren, sidder de og beder hele dagen eller hvad?

Mariella havde påtaget sig opgaven at vise mig søstrenes dagligdag, hvilket jeg satte meget pris på, da hun var den søster der kunne mest engelsk. Vi startede dagen klokken 07.30 med morgenbøn i det lille kapel i klosteret, de fleste af søstrene havde været til messe inden da. Det var utrolig smukt at høre dem synge, selvom jeg ikke forstod, hvad de sang. Bagefter var der morgenmad, den lignede meget den, Assisi-Kredsens rejsehold fik, blot var der også nogle kiks. Snakken gik livligt under maden. Mariella og en anden søster skulle gå lidt før, da de skulle over og servere for Assisi-Kredsens deltagere. Søstrene i klosteret har alle forskellige opgaver udover de daglige bønner for at drive klosterets pensionat. Nogle står for penge og regnskab, andre arbejder som tjenere og en enkelt som portvagt. Efter morgenmaden var det tid til at hjælpe ovre i "restauranten", hvor Mariella var i gang med at rydde op. Vi snakkede om, at dette ikke blot var en oplevelse som søster, men også som tjener.

Efter at have ryddet op i "restauranten" var det blevet tid til at bede over dagens bibeltekst. Søstrene beder individuelt en time om dagen over dagens bibeltekst. Men først fik vi snakket om, hvordan det er at være katolik i Danmark, om hvordan Mariella blev søster, om hvilke tanker med mere, der lå bag bønnen, hvad

det ville sige at bede og hvorfor de gjorde det. Det var virkelig givende. Utroligt, hvor åbne de er! Mariella fortalte blandt andet, at det var helt okay, at jeg ikke kunne bede en time over dagens tekst, for det havde hun også selv svært ved i starten. Der var tidspunkter, hvor hun selv var ved at give op. Men det gjaldt bare om at holde ud. Udstyret med en bog om Assisi og min bibel, gik vi ned i kapellet. Det var virkelig en speciel oplevelse.

Bagefter skulle der ordnes senge ovre i den anden afdeling, da nogle af søstrenes overhoveder skulle komme på besøg dagen efter. Vi kom ned forbi deres bibliotek, hvor der sad en søster og arbejdede på en bærbar computer, hvem skulle have troet det?! Det gjorde jeg i hvert fald ikke. Lige før frokost kom Mariella løbende og råbte til mig, at vi havde et nødstilfælde, da de andre søstre havde været ude og handle stort ind. De skulle have hjælp til at bære varerne ind, da vejen var under reparation, og de ikke kunne køre hele vejen op til klosteret. Vi slæbte og slæbte. Så blev det frokosttid, det sidste måltid med søstrene, inden jeg skulle ud til den "normale" verden igen. Under frokosten blev der grinet en hel del, jeg fik fortalt med et smil på læben, at hvis de gjorde grin med deres overordnede, mens disse var på besøg, ville de få skåret hovedet af.

Sådan endte min dag bag murene. En meget berigende dag, hvor jeg fik afkræftet en hel del af mine fordomme om søstrenes liv. Selvfølgelig er der nogle ordner, der har viet sit liv til Gud i evig bøn – men ikke disse!

Efterårsmøde i Enghave Kirke

18. november kl 11

- ◆ Gudstjeneste i Enghave Kirke
- ◆ Frokost
- ◆ Foredrag:
Poul Erik Magnussen:
Munkerepublikken Athos.
- ◆ Kaffe

Pris for frokost og kaffe: 75 kr

Frans på Wikipedia

af Gunnar Bach Pedersen

Frans på Wiki-hva? vil nogle nok spørge. For hvem Frans er, det ved medlemmerne af Assisi-kredsen - selvfølgelig. Men Wikipedia er der nok mange, som aldrig har hørt om. Og derfor heller ikke, hvad Frans og dette ukendte kan have med hinanden at gøre.

Men Wikipedia er et leksikon - et leksikon af en meget speciel karakter. Og leksika kender vi, store værker i mange store bind, som kan købes for anselige pengesummer. Nyttige at have til rådighed, når der er noget, man er i tvivl om, når man støder på noget, som man gerne vil vide mere om.

Wikipedias logo

Wikipedia er også et leksikon, men det fylder hverken meget i reolen eller koster mange penge. Det ligger på Internettet og det er gratis.

Så er spørgsmålet, hvordan et leksikon kan være gratis, og om det er noget værd, når det er gratis.

Wikipedia er gratis, fordi alle artikler bliver skrevet af brugerne. En masse mennesker bidrager med den viden, som de hver især har.

Og er det så noget værd, når det er blevet til på den måde - er det ikke bare en omgang overfladisk sludder, når nu det ikke er skrevet af højtbetalte eksperter?

Jo, det er klart, at man skal være kritisk ved brugen af Wikipedia. Der er både meget dybdeborende og meget overfladiske artikler. Men det bliver hele tiden bedre og bedre, for artiklerne bliver hele tiden forbedret og bearbejdet. Der foregår hele tiden en debat om indholdet af artiklerne.

Men hvad har det så med Frans at gøre? Tja, men kunne jo nok synes, at der ligger noget franciskansk i det, at det er gratis, når vi kender Frans' forhold til penge. (Ganske vist har ikke alle franciskanere haft det samme afvisende forhold til penge: I Wikipedia kan man *også* finde den oplysning, at noget så pengere-

Frans af Assisi - Wikipedia - Microsoft Internet Explorer

Filer Rediger Vis Foretrukne Funktioner Hjælp

Tilbage

Gurnarbach mit diskussion mine indstillinger oversigtsliste mine lister log af

artikel diskussion redigér historik fil [Sæt oversigt](#)

Alle aktive deltagere i Wikimedia-projekterne kan nu stemme ved valg af [Wikimedia-fondens årsberetning](#).

Frans af Assisi

Fra Wikipedia, den frie encyklopædi

Indholdsfortegnelse [[vis](#)]

- [1 Barndom og ungdom](#)
- [2 Frans' senere Od'](#)
- [3 Ordensstiftelse](#)
- [4 Frans' sidste år og død](#)
- [5 Middelalderlige kister vedrørende Frans](#)
- [6 Andre henvisninger](#)

Barndom og ungdom

Frans af Assisi blev født i [Assisi](#) i 1182 som søn af en velhavende klædehandler, [Pietro di Bernardone](#). Moderen, Pica, fødte ham under en af laderens foretningsrejser og lod ham døbe Giovanni. Men hans far ændrede efter sin hjemkomst navnet til Francesco, som betyder 'den lille franske', fordi hans mor sagdes at komme fra

lateret som dobbelt bogholderi er opfundet af en franciskaner ved navn Luca Pacioli (1445-1517)!

Og derved er vi henne ved, hvad Wikipedia også har med Frans at gøre. Der findes faktisk en masse artikler også om det, der har med Frans, franciskanerne og Assisi at gøre. Jeg har selv været med til at få dette emneområde udvidet. Så Wikipedia er et godt sted også at finde oplysninger med relation til det, som As-

sisi-Kredsen har som sit særlige område. En oversigt over artiklerne indenfor denne kategori kan findes på adressen:

da.wikipedia.org/wiki/Kategori:Franciskansk

Er der noget, som ikke kan findes på den danske Wikipedia, så er det meget let, at forsøge sig på et andet sprog - dette leksikon findes på en lang række sprog - selvfølgelig mest omfattende på engelsk og på de andre store verdenssprog, men

der findes også udgaver på fx grønlandsk, latin og esperanto.

Der findes også en udgave, som har til opgave at samle fælles ressourcer, som kan benyttes på de forskellige nationale udgaver, ikke mindst billeder. Så har man brug for billeder af Frans eller Assisi eller alt muligt andet, så er

commons.wikimedia.org

et godt sted at lede

Wikipedia er bygget op på den måde, at i sidens største felt er selve artiklen med eventuelle illustrationer. Artiklerne er selvfølgelig forsynet med link til andre sider, og foruden er der henvisninger til en eller flere kategorier, som artiklen

hører til. Her kan man så finde en fortegnelse over beslægtede artikler. Fx hører artiklen Frans af Assisi til følgende kategorier:

Franciskansk | Helgener | Katolske munke og nonner | Personer fra middelalderen | Italienerne

I venstre spalte er der hyppigt henvisninger til tilsvarende artikler på andre sprog.

Assisi-Kredsen
Marianne Plum
Oliemøllegade 12. 3. lejl 2
DK-2100 København Ø

Returneres ved varig adresseændring

BESTYRELSEN

Frederik Hjerrild, formand
Strindbergsvej 34, 2500 Valby
tlf 36 17 50 70 / 48 24 50 60
hjerrild@assisi-kredsen.dk

Marianne Plum, sekretær
Oliemøllegade 12,3. 2, 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 87 40
plum@assisi-kredsen.dk

Lotte Abel, kasserer
Sandbygårdvej 31,2.tv.
2700 Brønshøj
tlf 38 28 85 56
Assisi-Kredsens giro: 225 19 49

Suzanne Scavenius Torp,
Jægersborg Alle 45, 2. mf.
2920 Charlottenlund
tlf 39 64 45 11

Gunnar Bach Pedersen
Sdr. Boulevard 114,1.tv, 1720 Kbh. V
tlf 33 25 52 92
gbp@assisi-kredsen.dk

Inge Lise Therkildsen
De Conincks Vej 20, 2840 Holte
tlf 45 41 34 33

Br. Theodor Jürgensen OFM Conv.
Frederiksborgvej 11
4000 Roskilde
46 36 77 56

Johan Petersen
Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby
tlf 45 83 45 93

Eva Rungwald
Løvevej 10, 2610 Rødovre
tlf 36 41 33 96

NYT FRA ASSISI-KREDSEN

redigeres af
Marianne Plum (ansv)
Gunnar Bach Pedersen

Assisi-Kredsen på Internet: <http://www.assisi-kredsen.dk>

Nyt fra Assisi-Kredsen
ISSN 1395-8798